

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: The Royal Shakespeare Company (Stratford upon Avon, Regatul Unit)

Concluziile reclamantei

- Anularea deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 19 noiembrie 2009 în cauza R 317/2009-1; și
- obligarea pârâtului și a celeilalte părți în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității: marca verbală „ROYAL SHAKESPEARE” pentru produse și servicii din clasele 32, 33 și 42.

Titularul mărcii comunitare: reclamanta.

Partea care solicită declararea nulității mărcii comunitare: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Dreptul asupra mărcii al părții care solicită declararea nulității: marca verbală comunitară „RSC-ROYAL SHAKESPEARE COMPANY” înregistrată pentru servicii din clasa 41; marca figurativă britanică „RSC-ROYAL SHAKESPEARE COMPANY” înregistrată pentru servicii din clasa 41; marca neînregistrată „ROYAL SHAKESPEARE COMPANY” utilizată în mediul comercial din Regatul Unit pentru diferite servicii.

Decizia diviziei de anulare: respinge cererea de declarare a nulității.

Decizia camerei de recurs: anulează decizia diviziei de anulare și, prin urmare, anulează înregistrarea mărcii comunitare care a făcut obiectul cererii de declarare a nulității.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului în măsura în care camera de recurs a statuat, în mod eronat, că nu au fost îndeplinite condițiile de aplicare a dispoziției menționate.

Acțiune introdusă la 8 februarie 2010 — Victoria Sánchez/Parlamentul European și Comisia

(Cauza T-61/10)

(2010/C 100/86)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamant: Fernando Marcelino Victoria Sánchez (Sevilla, Spania)
(reprezentant: N. Domínguez Varela, avocat)

Pârâți: Parlamentul European și Comisia Europeană

Concluziile reclamantului

- Constatarea faptului că lipsa răspunsului Parlamentului European și al Comisiei Europene la petiția formulată în scris la 6 octombrie 2009 este contrară dreptului comunitar și obligarea acestor instituții la remedierea acestei situații.

Motivele și principalele argumente

La 28 august 2008, reclamantul a adresat o petiție Comisiei pentru petiții a Parlamentului European privind o pretinsă rețea de corupție în Spania în materia securității sociale și a sănătății publice. La 3 mai 2009, președintele acestei comisii a informat reclamantul cu privire la clasarea petiției sale.

La 6 decembrie 2009, reclamantul a adresat o scrisoare de punere în întârziere în sensul articolului 265 TFUE Parlamentului European și Comisiei Europene. În această scrisoare, reclamantul solicita:

- Parlamentului European, anularea deciziei președintelui Comisiei pentru petiții notificată la 3 mai 2009 și dispunerea unei anchete cu privire la condițiile în care fusese adoptată această decizie;
- Comisiei Europene, deschiderea unei anchete privind administrarea justiției în Spania.

Întrucât nu a primit niciun răspuns în termenele prevăzute în acest scop, reclamantul a introdus prezenta acțiune în constatarea abținerii de a acționa.

În susținerea concluziilor sale, reclamantul invocă încălcarea drepturilor sale fundamentale de egalitate în fața legii, de nediscriminare și de a adresa o petiție, precum și faptul că în prezenta cauză sunt întrunite condițiile necesare pentru pronunțarea constatării unei abțineri de a acționa a instituțiilor pârâte.

Acțiune introdusă la 11 februarie 2010 — Spania/Comisia

(Cauza T-65/10)

(2010/C 100/87)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamant: Regatul Spaniei (reprezentant: J. Rodríguez Cárcamo)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantului

- Anularea Deciziei C(2009) 9270 final a Comisiei din 30 noiembrie 2009 de reducere a ajutorului acordat de Fondul european de dezvoltare regională (FEDR) programului operațional Andaluzia, obiectivul 1 (1994-1999), în Spania, în temeiul Deciziei C(1994) 3456 din 9 decembrie 1994, FEDR 94.11.09.001, și
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin prezenta acțiune, Regatul Spaniei atacă decizia citată anterior. Statul reclamant invocă următoarele motive în susținerea acțiunii sale:

- încălcarea articolului 24 din Regulamentul (CEE) nr. 4253/88 al Consiliului din 19 decembrie 1988⁽¹⁾, din cauza utilizării unei metode de extrapolare în decizia atacată, din moment ce acest articol nu prevede posibilitatea de a extrapola neregularitățile constatate în acțiuni concrete la totalitatea acțiunilor cuprinse în programele operaționale finanțate de FEDR. Corecția aplicată de Comisie în decizia atacată este lipsită de temei juridic, în măsura în care Orientările Comisiei din 15 octombrie 2007 privind corecțiile financiare nete în cadrul aplicării articolului 24 din Regulamentul (CEE) nr. 4253/88 al Consiliului nu sunt susceptibile să producă efecte juridice în statele membre, potrivit Hotărârii din 6 aprilie 2000, Spania/Comisia, C-443/97⁽²⁾, și în măsura în care articolul 24 din Regulamentul (CEE) nr. 4253/88 al Consiliului din 19 decembrie 1988 privește numai reducerea ajutoarelor pentru care examinarea a

confirmat existența unei neregularități, principiu care este încălcat prin aplicarea de corecții prin extrapolare.

- În subsidiar, încălcarea articolului 24 din Regulamentul (CEE) nr. 4253/88 al Consiliului din 19 decembrie 1988, coroborat cu actualul articol 4 alineatul (3) din TUE (principiul cooperării loiale), pentru aplicarea corecției prin extrapolare fără să fi constatată insuficiența în sistemele de gestiune, de control sau de audit, în ceea ce privește contractele modificate, organele de gestiune care au aplicat legislația spaniolă, care nu a fost declarată contrară dreptului Uniunii Europene de către Curte. Regatul Spaniei consideră că respectarea de către autoritățile de gestiune a dreptului național, deși poate determina constatarea de către Comisie a existenței de neregularități sau de încălcări concrete ale dreptului Uniunii Europene, nu poate justifica o extrapolare pentru ineficacitate a sistemului de gestiune, în măsura în care legea pe care o aplică aceste organe nu a fost declarată contrară dreptului Uniunii Europene de către Curte, și în măsura în care Comisia nu a introdus în fața acesteia din urmă o acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor împotriva statului membru în temeiul articolului 258 din TFUE.
- În subsidiar, încălcarea articolului 24 din Regulamentul (CEE) nr. 4253/88 al Consiliului din 19 decembrie 1988, pentru lipsa reprezentativității eșantionului utilizat pentru aplicarea corecției financiare prin extrapolare. Comisia a constituit eșantionul pentru aplicarea extrapolării cu un număr foarte redus de proiecte (37 din 5319), fără a lua în considerare toate axele programului operațional, incluzând cheltuieli retrase în prealabil de autoritățile spaniole, pornind de la cheltuielile declarate și nu de la ajutorul acordat și prin aplicarea unui program informatic care oferea un nivel de încredere în acesta mai mic de 85 %. Regatul Spaniei consideră prin urmare că eșantionul nu întrunește condițiile de reprezentativitate necesare pentru a servi drept bază pentru o extrapolare.
- Prescripția acțiunilor în temeiul articolului 3 din Regulamentul nr. 2988 al Consiliului din 18 decembrie 1995⁽³⁾. În sfârșit, potrivit Regatului Spaniei, comunicarea existenței unor neregularități către autoritățile spaniole (care a avut loc în octombrie 2004, fiind vorba în marea parte a cazurilor de neregularități săvârșite în cursul anilor 1997, 1998 și 1999) trebuie să constituie punctul de plecare al prescripției lor, prin aplicarea termenului de patru ani prevăzut la articolul 3 din Regulamentul 2988/95.

⁽¹⁾ Regulamentul (CEE) nr. 4253/88 al Consiliului din 19 decembrie 1988 de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2052/88 privind coordonarea între intervențiile diferitelor fonduri structurale, pe de o parte, și între acestea și cele ale Băncii Europene de Investiții și ale altor instrumente financiare existente, pe de altă parte (JO L 374, 31.12.1988, p. 1-14).

⁽²⁾ Rec. 2000, p. I-2415.

⁽³⁾ Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene (JO L 312, 23.12.1995, p. 1-4, Ediție specială, 01/vol. 1, p. 166).